

4 hónap a norvég fjordvidéken

Nagy várakozás, és komoly készülődés előzte meg a norvégiai utazásomat, ez persze hasonlóképpen lett volna, ha bármely másik országba megyek, de Norvégia mégis más; hallottam legendákat, hogy ott mindenki depressziós, télen állandóan sötét van, szakadatlanul esik az eső és könnyen meg lehet fagyni...

Szép lassan mindent tisztázni fogok, de ne rohanjunk annyira előre! Fontos, hogy időben tájékozódjon az Erasmusos hallgató, nehogy meglepetés érje. Alapvető információforrás a Norvég Nagykövetség honlapja, de érdemes tovább is keresgélni. 4 hónapra mindenképpen nehéz bepakolni, de ide különösképpen; fel kell készülni a szélsőséges időjárásra, ami többnyire nagy bevásárlással jár. Nélkülözhetetlen egy valóban vízálló kabát és cipő beszerzése, de az én tapasztalataim szerint vízálló nadrágra is szükség lesz.

Mivel Norvégia nem EU tagállam, tartózkodási engedélyt is kell igényelni, amit szintén a Nagykövetségen kell megtenni. Szerencsére nagyon segítőkészek, úgyhogy ezzel nem lesz nagy gond, de legalább egy hónappal indulás előtt el kell kezdeni intézni! Pakolásnál érdemes a megfelelő ruházat mellé válogatni a kedvelt hazai tartós élelmiszerek közül, mert nekem nagyon hiányzott valami itthoni, a kinti élelmiszerek ugyanis drágák, és nem is elég változatosak, legalábbis az én ízlésemnek.

A repülőjegy megvásárlásakor van lehetőség külön csomagjegyet venni, nekem a 40 kg-os éppen elégnek bizonyult.

Az utazás hosszú volt, de élménygazdag. Olcsó és kellemes repülőút után 9 órát kellett Oslóból Voldáig buszozni. A buszút igencsak drága (500kr~15000Ft), de kényelmes, és nagyon szép. Ingyen tea, kávé jár minden utasnak, és alapfelszereltség a wc, a takaró és a párna. Amikor én utaztam, hely is volt bőven. Még itthonról megbeszéltük a Pangaiával (a voldai egyetem nemzetközi irodája, ahol mindig szívesen látnak egy kis beszélgetésre, teára), hogy kijönnek elénk a buszhoz, és ez így is volt. Autóval segítettek elvinni a csomagokat (~50kg), majd megmutatták a szállást.

A kollégium kifejezetten drágának számít (2300kr ~ 70000 Ft), de rendkívül kényelmes: egy folyosón 5 lakás van, így nagyjából 10 ember használ egy jól felszerelt konyhát, a fürdőszobát pedig egy szomszédal kell megosztani. A szoba és a fürdő nagyon kényelmes, a konyhára sem lenne panaszom, ha a diáktársaim néha kitakarították volna, de sajnos ez nem így történt.

A kollégiumtól 8-10 percnyi sétára van az egyetem főépülete (4 épületből áll, ezek elég közel vannak egymáshoz), ugyanígy a tengerpart és a boltok. Érdemes mindig több boltban gondolkodni, mert Voldában nem mindegy, hogy mit hol vesz meg az ember: 1 kg főzött-fagyasztott rák (csak hogy valami speciálisat mondjak) az egyik boltban végig 25 kr volt, míg máshol 140kr. Ez igen jelentős különbség, több mint 3000 Ft. De akár a kenyér áránál is lehet boltonként 100-200Ft-os különbséget találni.

Nekem szerencsém volt, hiszen az első két hétben alig esett az eső, bár ezt a helyiek teljesen szokatlannak ítélték. Általában minden hullik, némi eső (eső, zápor, szitálás, hódara...), és ezt a monotonitást csak néha töri meg egy-egy hosszabb esős időszak, ami akár 2 hétig is tarthat. ☺

Hamar sikerült megszoknom a sok csapadékot, amíg a ruhám bírta, nekem sem volt bajom vele. Október közepén megjött a tél is, hideggel, széllel és hóval, de korántsem volt olyan barátságtalan, mint amilyenre számítottam. Ott északon -talán a páratartalom miatt- sokkal elviselhetőbb a hideg, a gyönyörű tájról nem is beszélve! Persze nagyszerű élmény nyári-őszi időben kirándulni, de mégiscsak a zord tél az igazi. Merthogy a kirándulást nem szabad kihagyni! Többször hallottam azt a véleményt Voldáról, hogy „unalmas, nem történik semmi”. Ez azért így nem igaz. Valóban egy nyugodt kisváros, de ha valaki éppen a bulizásért választja Norvégiát, akkor sem kell állandóan unatkozni; van egy „ifjúsági ház”, ahol meglepően jó koncerteket és állandó szórakozási lehetőségeket lehet találni. A hely neve Rokken, és egy kis diákmunkáért cserébe ingyen lehet a koncertek többségét látogatni.

Ezen kívül a közeli Orsta-ban nagyon korrekt bowling-pálya van. Mivel az alkohol nagyon drága, a fiatalok többsége csak egy kiadós házibuli után indul el szórakozóhelyre (ha egyáltalán elindul), így jó kis összejövetelek vannak, akár házibuliként, vagy a többi Erasmusos diákkal a kollégiumban.

De ha szabad megjegyeznem: ne bulizni menj Norvégiába. Számomra a 4 hónap is kevésnek bizonyult arra, hogy csak a környékbeli kirándulóhelyeket alaposan végigjárjam. Így is több mint egy tucat hegyet másztam meg, ami igazán felejthetetlen élménynek bizonyult; akár egy kisebb csúcsról (mint például a 648 méteres Rotsethornet), ameddig a szem ellát csak változatos hegyekkel szabdalts tengeröblöket lehet látni – igazi fjordvidék! A kollégiumi villámgyors internet sajnos a többséget egész napra a szobához köti, de aki akar, elég lehetőséget talál a hasznos időtöltésre. A sportcentrumot és a szaunát is ingyen lehet használni, bár az uszoda csak a hétköznapiakon látogatható.

Az ottani iskola igyekszik minden segítséget megadni, hogy jól teljen a nemzetközi diákok számára ez a néhány hónap. Szerveztek kirándulást a világ leghíresebb fjordjához (Geiranger), a szemeszter végén pedig kibéreltek egy mesebeli havas vidéken egy házat, ahol két napos búcsúbulin vehettünk részt. Év közben pedig minden nemzetnek lehetősége van megrendeznie a saját „international night”-ját, amihez anyagi támogatást is biztosítanak. Az ottlévő magyarokkal egy nagyon pozitív visszhangú estét sikerült összehoznunk, ahol videókkal és játékokkal mutattuk be az országunkat, a vacsorára pedig Pick-szalámmal, szilvás gombóccal és gulyáslevessel készültünk. Hogy minden igényt kielégítsünk, a magyar komolyzenétől egészen az underground metálig minden terítékre került. (Egy fontos kiegészítés, amit minden beszélgetés során el lehet sütni: a leghíresebb norvég black-metal zenekar –Mayhem- énekese a magyar Csihar Attila!)

Ha Volda mégsem elég, akkor ugyan kicsit a zsebbe kell nyúlni, de mégis megéri utazni. Másfél órás buszútra van Alesund, mely városka egy félszigeten fekszik az óceán mellett. Sajátos építészeti stílusa miatt nagyon barátságos hely, ahol csak sétálni is megéri, de akár shoppingolni is van lehetőség, igazi norvég szuvenírekkel, mint pl. az ezer forintos rénszarvasos hűtőmágnes. 1904-ben az egész város elpusztult egy tűzvészben, de komoly

nemzetközi segítséggel (a fő építészek osztrákok voltak) gyorsan felépítették. Kicsit távolabb van Molde, mely már „nagyváros”, legalábbis azon a vidéken. De az igazi úticél Trondheim. A maga 140.000-es lakosságával a harmadik legnagyobb városnak számít, komoly kulturális központ.

Az ország történetének jelentős részében ez a környék számított a központnak, így alakulhatott ki egy nagyszerű egyvelege a történelmi emlékeknek a modern városképpel. Merthogy nem kétséges, igazi modern városról van szó, ahol mégis a legnagyobb tisztelettel bánnak a régről megmaradt emlékekkel. Ez az a hely, amire érdemes féltetni, mert ugyan valóban költséges útnak számít, de ennél nagyobb esélye aligha lesz bárkinek eljutni oda. Ha pedig az anyagiak nem jelentenek akadályt, akkor javaslom az igazi északi területeket, Tromsø-t (sarki-fény kutató intézetéről is híres), Narvik-ot és természetesen a Nordkapp-ot, mely a kontinentális Európa legészakibb pontja. Délebbre érdekes lehet Bergen, ahol garantáltan esni fog az eső, és természetesen Oslo-t is látni kell. A főváros engem nem tudott meggyőzni, de nem bántam meg azért, hogy elmentem. A fő utcája hasonlít a mi Váci utcánkhoz (bár egy kicsit jobban rendben van tartva), de ezt leszámítva semmi különös, pedig 3 napot töltöttem ott el, és igazán érdeklődő voltam. Azért itt meg szeretném említeni, hogy Norvégia királyság, és a királyi palota Osloban van. Maga az épület egyáltalán nem hivalkodó, és ez jellemző a királyra is: többen is állították, hogy néha leugrik a boltba, de akár a metróra is össze lehet vele futni.

Mikor Trondheimben jártam (november legvégén), akkor figyeltem fel először arra, hogy milyen rövidek a nappalok; reggel 9-kor még szinte teljesen sötét volt, és délután 3-kor már bőven sötétedett. Ez azért még távol áll a teljes sötétségtől, de a helyiek elmondása szerint északon valóban hónapokig sötét van télen, míg nyáron éjfélkor van egy kis naplemente, hogy utána azonnal fel is kelhessen a nap, komoly alvási zavarokat okozva ezzel az ottaniaknak. És ha nem is depressziós mindenki, de hatással van az emberekre. A norvégok nem barátságatlanok, csak eltérően viselkednek mint amihez mi hozzászoktunk. Először nehéz volt megszokni, hogy nem túl beszédesek, és általában az emberi kapcsolatok nem annyira intenzívek. Nem szokás például a kézfogás, egyszer sem láttam szerelmespárokat kézen fogva sétálni, de akár az elköszönést is említhetném: óra végén egyszerűen szétszéledtek a diákok, senki nem búcsúzott el a másiktól. Ez persze nem udvariasság, pár hét után kezdtem kiismerni őket, és szép lassan jó kapcsolat alakult ki néhányukkal, sőt, 3 hónap után már volt, hogy leültünk külön beszélgetni ☺ Angolul szinte mindenki beszél, talán az idősebbek között akadnak néhányan, akik kevésbé, de azért megértetni mindenhol sikerült magamat.

Zárásképpen az utolsó élményemet szeretném leírni:

Végig fájlaltam, hogy túlságosan délen van Volda ahhoz, hogy északi-fényt láthassunk. Visszaindulás előtt két nappal azonban egy hideg éjszakán olyan látványban volt részünk, amit lehetetlen volna elfeledni. Az egész északi égboltot betöltő gyönyörű *aurora borealis* búcsúzott tőlünk, így elégedetten volt szerencsém otthagyni azt az országot.

További információk találhatóak képekkel együtt a fotóblogomon:

www.voldaphoto.blogspot.com
mohaibalazs@gmail.com